

Светолик Станковић, књижевник из Лесковца

Светолик Станковић, рођен 5. јануара 1945. године у селу Бабичко код Лесковца, истакнути је српски књижевник, песник, романијер и афористичар. По образовању је инжењер електротехнике, а након пензионисања посветио се књижевности. [Poezija Sustine+1novinardkocic.wordpress.com+1](#)

Књижевни опус

Станковићево стваралаштво обухвата поезију, прозу, есеје и афоризме. Међу његовим значајним делима налазе се:

- **Поезија:** *Последња лука* (2003), *Залудна молитва* (2007)
  - **Романи:** *Гласови и сенке из Добре главе* (2014), *Сидонијин поглед* (2017), *Бивши људи* (2018), *Сизиф између Буњина и Хесеа* (2019)
  - **Проза:** *Последње путовање Јосифа Миљина* (2016)
  - **Есеји:** *Горко-сатирична стварност у делима Драгомира С. Радовановића* (2019)
  - **Афоризми:** *Непоћудне мисли* (2020)
- [Википедија+2JuGmedia+2JuGmedia+2novinardkocic.wordpress.com+3JuGmedia+3JuGmedia+3JuGmedia+2JuGmedia+2](#)

Његова збирка афоризама *Непоћудне мисли* садржи оштроумне и сатиричне коментаре о друштвеним и политичким темама, као што су:

„Због презаузетости господин министар данас прима – само у готовом.“
„Ако си већ решио да будеш писац, знај да то радиш на личну одговорност.“
[JuGmedia+3JuGmedia+3Poezija Sustine+3JuGmedia+1JuGmedia+1](#)

Признања

Станковић је добитник „Повеље“ и носилац највишег признања „Раваничанин“, које за књижевни рад додељује Српска духовна академија из Параћина.
[JuGmedia+1JuGmedia+1](#)

Живот и стваралаштво

Познат у лесковачким књижевним круговима као „Гуте“, Станковић живи у Лесковцу. Његово стваралаштво карактерише дубока емпатија према обичном човеку, критички однос према друштвеним неправдама и снажан лични печат. Описује своје афоризме као „дневник болова времена у којем живим“. [Poezija SustineJuGmedia](#)

За више информација о његовом раду, можете посетити његову [Facebook страницу](#).